

II Międzynarodowa Gala Muzyki Myśliwskiej

Opera Wroclawska
13 kwietnia 2018

Tekst: Mieczysław Łyskawa, Andrzej Wystygło

Zdjęcia: Tomasz Stasiak

Przed trzema laty – w piątek 20 marca 2015 roku – odbyła się w Operze Wrocławskiej I Gala Muzyki Myśliwskiej. Powołane do życia wielkie widowisko muzyczne nie sposób porównać do innych podobnych imprez, jak konkursy czy festiwale muzyki myśliwskiej. Trudno więc było dziwić się widzom Gali, którzy jeszcze na gorąco, w Operze, zadawali organizatorom pytanie: „Kiedy następna Gala ?” W odpowiedzi usłyszeli: „Na pewno będzie, ale nie za rok!”

Jaka była przyczyna właśnie takiej odpowiedzi? Wydaje się, że po opadnięciu kurtyny I Gali jej organizatorzy wraz z zespołem programowo-wykonawczym chcieli złapać głęboki oddech i doznać ulgi po zakończonym sukcesem przedsięwzięciu. Przygotowania do I Gali trwały bowiem rok. Był to ogrom wykonanej pracy, i to w zasadzie siłami społecznymi, obciążonej stresem ryzyka niewiadomego efektu końcowego. Okres licznych rozmów i ustaleń z jednostkami współpracującymi, artystami – wykonawcami Gali, ekipą administracyjno-techniczną Opery Wrocławskiej, mozolnego wydeptywania ścieżek dla pozyskania wsparcia finansowego z zewnętrznych źródeł, a także przychylności w kręgach władzy samorządowej województwa i miasta oraz mediach. Te wszystkie obrazy z historii I Gali przesuwają się w pamięci jej twórców, jak w okamgnieniu trwający film. Wszystko to dyktowało taką odpowiedź, choć sukces popychał do działania. Nie wiedzieliśmy też wtedy, w jakich trudnych dla polskiego łowiectwa okolicz-

nościach przyjdzie stawić czoła trudom stworzenia kolejnego widowiska muzycznego o takiej skali. Dane publiczności słowo i wola działania uruchomiły prace nad następnym spektaklem.

Na początku 2017 roku zapadła decyzja o organizacji w 2018 roku, a więc po trzech latach, II Gali Muzyki Myśliwskiej. Niewątpliwym wpływem na ustalenie terminu miały zbliżające się obchody 95. rocznicy powstania Polskiego Związku Łowieckiego. Organizatorzy – Okręgowa Rada Łowiecka i Zarząd Okręgowy PZŁ we Wrocławiu postanowili, że miejscem drugiej Gali będzie ponownie Opera Wrocławska. Wspólnie z partnerem przedsięwzięcia ustalono datę spektaklu na piątek 13 kwietnia.

Na rok przed II Galą, 9 marca 2017 roku, odbyło się inauguracyjne, stanowiące fundament dla dalszych działań, spotkanie organizatorów z członkami zespołu, nazwijmy go „realizacyjnego”, pracującego przy organizacji I Gali. Na kolejnych spotkaniach jego skład ulegał modyfikacjom wynikającym z zakresu prac koniecznych do wykonania. W wyniku dyskusji, kierując się echemi poprzedniego spektaklu, które dotarły też z zagranicy, postanowiono, że będzie to impreza o formacie międzynarodowym z udziałem wykonawców z Czech i Niemiec. Wówczas II Gala miała szansę zostać uznana za największą prezentację muzyki myśliwskiej nie tylko w Polsce, ale i w Europie Środkowej. Autorzy tego pomysłu, Mieczysław Łyskawa i Andrzej Wystygło, zwracali uwagę na ten

aspekt przedsięwzięcia, kompletując listę wykonawców i podkreślając skalę wielkości spektaklu. Wstępne szacunki wskazywały na udział ponad 100 artystów z trzech krajów. Przyjęto nową nazwę kolejnej Gali – „II Międzynarodowa Gala Muzyki Myśliwskiej” w Operze Wrocławskiej.

Do udziału zaproszono następujących artystów – z „Řádu svatého Huberta”(„Zakonu św. Huberta”) z siedzibą w Kuks w Czechach: „Trubači Zábřeh”(„Trębacz z Zábřeh”) pod kierownictwem Jany Adámkovej, „Mužský sbor”(„Chór męski”) pod kierownictwem Josefa Hrocha oraz mgr. Josefa Brázdu (parforzni roh, solistę trębacza grającego na rogu myśliwskim parforce). Po jego niespodziewanej śmierci we wrześniu 2017 roku udało się nawiązać w listopadzie kontakt z jego uczniem mgr. Bc. Josefem Hladikiem z Pragi, któremu rodzina zmarłego przekazała instrument Mistrza – Dampierů lesni roh – replikę rogu parforce z okresu tworzenia nowoczesnej muzyki myśliwskiej w XVII wieku przez markiza Dampierre – łowczego z dworu króla Ludwika IV we Francji. Zarówno zespół trębaczy jak i chór były nam znane z koncertowania na dorocznych uroczystościach Zakonu św. Huberta w Kuks. Ponadto zaproszono: Orkiestrę „Bläsergruppe” pod dyktando dr. Helmuta Bonnekampa (Hornmeister) z siedzibą w „Schützenhaus” w Rehau w Dolnej Bawarii, Reprezentacyjny Zespół Muzyki Myśliwskiej Polskiego Związku Łowieckiego, wraz z solistami scen

poznańskich, pod dyktando Mieczysława Leśniczaka, Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Leśna Brać” przy nadleśnictwach Spychowo i Strzałowo, pod kierownictwem Adama Jażdżewskiego (indywidualnego Mistrza Polski w grze na rogu myśliwskim w latach 2017 i 2018) oraz zespół „The Woods” pod kierownictwem Macieja Zawiszy. Zespół „Leśna Brać” to klasyczny zespół trębaczy myśliwskich, natomiast zespół „The Woods” to zespół grający muzykę bigbeatową. Od 2013 roku oba te zespoły rozpoczęły wspólne koncerty, tworząc nowatorskie brzmienia utworów myśliwskich z podkładem elektrycznych gitar oraz perkusji. Propozycję udziału tych wykonawców wysunął Bartosz Piskozub kierujący wrocławskim zespołem „Tryton”. Podczas ogólnopolskich konkursów sygnalistów myśliwskich „O róg Wojskiego” zespoły te zyskały sobie nie tylko uznanie i aplauz publiczności, ale także licznych fanów. Z Sudeckiej Krainy Łowieckiej „Sudecki Chór Rogów Myśliwskich” wraz z solistą – tenorem Andrzejem Kuncewiczem, którymi kieruje Bogusław Rup. Ta formacja muzyków myśliwskich łączy dzisiaj dwa zespoły: Reprezentacyjny Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Odgłosy Kniei” Zarządu Okręgu Wałbrzyskiego PZŁ oraz „Durlakowe Rogi”, w skład którego wchodzi sygnaliści z powiatu kamiennogórskiego, reprezentujący Zarząd Okręgu Jeleniogórskiego PZŁ. Reprezentacyjny Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Tryton” Zarządu Okręgowego PZŁ we Wrocławiu.

wiu pod kierownictwem Bartosza Piskozuba oraz Zespół Muzyki Myśliwskiej „Akord Lasu” z Wrocławia pod kierownictwem Andrzeja Wystygło.

Kierownictwo muzyczne i prowadzenie spektaklu objął Kol. Mieczysław Leńniczak kierujący Zespołem Reprezentacyjnym Polskiego Związku Łowieckiego.

Rok 2017 upłynął w ferworze przygotowań, wyjazdów i spotkań ze stroną czeską i niemiecką. Poczynając od pisania kolejnych wersji scenariusza, rozpisywania poszczególnych ról, od organizacji pobytu zagranicznych zespołów i osób im towarzyszących, po sprawę najmniejszego kabelka do podłączenia instrumentu poprzez projekt oprawy plastycznej spektaklu i wydawnictw mu towarzyszących, czego podjął się Kol. Jacek Seniów. Spotkania z ewentualnymi donatorami, władzami samorządowymi i miejskimi stały się stałym elementem działań Łowczego Okręgowego Kol. Romana Rycombla i Prezesa Okręgowej Rady Łowieckiej Kol. Jacka Seniowa. Schylić tu należy nisko głowę przed Kol. Andrzejem Kauczem, niezastąpionym dobrym duchem i katalizatorem tych poczynąń, niewątpliwym ojcem sukcesu działań organizacyjnych. Cały czas trwała praca z zespołami występującymi i Operą Wrocławską mająca połączyć wymagania pierwszych z możliwościami naszego partnera. Trwały dyskusje programowe wnoszące korekty do repertuaru. Do prac organizacyjnych związanych z oprawą imprezy włączyła się Komisja ORŁ ds. Wystaw z tryskającą energią Kol. Mariuszem Ko-

walczykiem oraz Międzynarodowe Stowarzyszenie Myśliwych Pogranicza w osobach Kol. Romana Rybaka i Andrzeja Wystygły z Janem Votavą – Wielkim Mistrzem Zakonu św. Huberta u boku.

Prace zespołu organizacyjnego wspierała cały czas Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych we Wrocławiu ze swoim dyrektorem Kol. Adamem Płaksejem na czele i nadleśniczymi nadleśnictw Łądek-Zdrój i Miękinia.

Marszałek Województwa Dolnośląskiego Pan Cezary Przybylski objął Galę swoim patronatem honorowym. Do Komitetu Honorowego weszli między innymi Panowie: Adam Grehl – Wiceprezydent Wrocławia, Tadeusz Trziszka – Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Marcin Nałęcz-Niesiołowski – Dyrektor Opery Wrocławskiej i Adam Płaksej – Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych we Wrocławiu. Członkostwo w Komitecie Organizacyjnym przyjęli również Panowie Marian Rybarczyk – Kanclerz Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu i Igor Bandrowicz – Burmistrz Miasta i Gminy Prusice. Jedynym zgrzytem był pewien ostracyzm ze strony mediów, które nieoficjalnie nam towarzyszyły, wzbraniając się przed patronatami. Wyjątek stanowiła Telewizja Darz Bór. Tak po prawdzie to tworzyło to zabawne i troszeczkę orwellowskie sytuacje, prowadząc do ciekawych socjologicznych obserwacji.

13 kwietnia roku 2018 od rana od ducha gotowego do działań poprzez minutowy „rozkład jazdy” po

miejsca parkingowe i garderoby etc. było gotowe na przyjęcie wykonawców i widzów.

Zespoły „Tryton” i „Akord Lasu” sygnałem „Zbiórka Myśliwych” zaprosiły gości na widownię, a przywitały ich już wszystkie zespoły sygnałem „Powitanie”.

Oficjalnego otwarcia II Międzynarodowej Gali Muzyki Myśliwskiej w imieniu honorowego jej patrona, Marszałka Województwa Dolnośląskiego, dokonał Wicemarszałek Pan Jerzy Michalak oraz w imieniu organizatorów Prezes Okręgowej Rady Łowieckiej Kol. Jacek Seniów. Włodarzy miasta reprezentował Wiceprezydent Wrocławia Pan Adam Grehl.

A dalej już była tylko muzyka.

Część artystyczną rozpoczął Josef Hladik z Pragi. Na replice XVII-wiecznego rogu myśliwskiego – parforce, zagrał własną kompozycję. Jego niezwykle barwny uniform, przypominający czasy króla Francji – Ludwika XIV, „chrapliwe” dźwięki utworu oraz najwyższy, profesjonalny poziom tego wykonania, spotkały się z aplauzem publiczności. Następnie Repre-

zentacyjny Zespół Sygnalistów Myśliwskich „TRYTON” Zarządu Okręgowego PZŁ we Wrocławiu, pod kierownictwem Bartosza Piskozuba, prezentował utwory z sygnalistyki i z artystycznej muzyki myśliwskiej, a Zespół Muzyki Myśliwskiej „AKORD LASU” z Wrocławia, pod kierownictwem Andrzeja Wystygły, wykonał utwory artystycznej muzyki myśliwskiej w aranżacji instrumentalno-wokalne.

Prowadzący II Galę zaprosili teraz naszych gości:

– Orkiestrę Myśliwską „Bläsergruppe” z Rehau (Niemcy), pod kierownictwem dra Helmuta Bonnekampa, która w mieszanej obsadzie muzyków zaprezentowała w pierwszej części swojego występu dwa sygnały myśliwskie i dwa utwory z artystycznej muzyki myśliwskiej.

– Chór Męski, pod dyrekcją chórmistrza Josefa Hrocha oraz Trębaczy z Zábřeh (Czechy), pod kierownictwem Jany Adámkovej. Chór i Zespół reprezentowały Zakon św. Huberta w Kuks (Czechy). Występ

czeskich artystów (16-osobowego chóru i pięciu sygnalistów) obejmował utwory z sygnalistyki myśliwskiej, muzyki artystycznej oraz myśliwskiej muzyki sakralnej (Introdukcje Mszy Hubertowskiej). Niektóre utwory wykonane zostały osobno (chór, trębacz), a część z nich w połączonych składach. Słuchaczy oczarowało piękne, miękkie brzmienie czeskich rogów myśliwskich (zwanymi „lesny”), a przede wszystkim bardzo wysoki poziom wykonanych utworów.

Ponownie wystąpiła Orkiestra Myśliwska „Bläsergruppe”, która w drugiej części swojego występu zagrała trzy utwory z artystycznej muzyki myśliwskiej, a następnie „Pożegnanie”, wspólnie z Zespołem Muzyki Myśliwskiej „Akord Lasu” z Wrocławia. Utwór ten został wykonany w wersji instrumentalno-wokalnej, a tekst zaśpiewano w języku polskim.

Na zakończenie pierwszej części II Gali wystąpił Sudecki Chór Rogów Myśliwskich – najliczniejsza osobowo (23 muzyków, zarówno panowie, jak i panie) i bodajże najstarsza stażem formacja w muzyce myśliwskiej na Dolnym Śląsku. W 15-minutowym występie zespół ten wykonał cztery własne kompozycje, w tym pieśń „Krainę Sudecką”, która miała na II Gali swoją prapremierę. W składzie Sudeckiego Chóru występuje solista – tenor Andrzej Kuncewicz, dysponujący mocnym głosem i dużą rozpiętością skali. Jego występy otrzymują zawsze niekończące się brawa publiczności.

Drugą część koncertu rozpoczął Pan Josef Hladik z Pragi wykonaniem własnej kompozycji na rogu parforce. Trębacz wystąpił teraz w innym niż na początku pierwszej części Gali, ale równie barwnym, historycznym uniformie ze stosowną historycznie peruką. Za swój kolejny występ otrzymał rzesiste brawa.

W swym 45-minutowym repertuarze Zespół Reprezentacyjny PZŁ zaprezentował publiczności wybrane dzieła z myśliwskiej muzyki operowej: Stanisława Moniuszki „Hrabinę”, akt III, pieśń myśliwską „Pojedziemy na łów”, Karola Kurpińskiego „Marsz myśliwski” z opery „Henryk VI na łowach”, Karla Marii von Webera „Wolny strzelec”, pieśń myśliwską Bernarda Stielera „Muzykalny muflon”, „Pojedziemy na łów” (według zapisu nutowego z XVII wieku), anonimową pieśń ludową z Pomorza „O myśliwym, który pojechał w pole na zające”. Z muzyki operetkowej wysłuchaliśmy Imre Kálmána „W rytm walczyka”, a z popularnej współczesnej muzyki rozrywkowej „Życie na różowo” (z repertuaru Edith Piaf) oraz z klasycznych standardów jazzowych: „Mackie Majcher” z „Opery za trzy grosze” i pieśń myśliwską „Pojedziemy na łów” w aranżacji Mariusza Matuszewskiego i Mieczysława Leśniczaka. Prezentując ten rodzaj muzyki, zespół M. Leśniczaka zmienił teraz swoje brzmienie w klasyczny, dixielandowy big-band. Ozdobą występu zespołu byli z pew-

nością soliści: Ksenia Shauswili (sopran) oraz Sławomir Olgierd Kramm (tenor). Ich mocne głosy, o niezwyklej barwie i dużej rozpiętości skali, porwały publiczność i trwale zapisały się w jej pamięci.

Występ połączonych Zespołów Sygnalistów Myśliwskich „Leśna Brać” pod kierownictwem Adama Jażdżewskiego oraz zespół „The Woods” pod kierownictwem Macieja Zawiszy był zupełnie nowym spojrzeniem na muzykę myśliwską i u wielbicieli jej klasyczności mógł wywołać dreszcze, choć publiczność przyjęła go entuzjastycznie. Zespół „Leśna Brać” to czterej trębacz: jedna pani i trzech panów, grający na rogach myśliwskich (trzy rogi pless i jeden róg parforce) klasyczną muzykę myśliwską, natomiast zespół „The Woods”: trzech panów muzyków (dwie gitary: solowo-akordowa i basowa oraz perkusja) gra typową muzykę bigbeatową. Połączenie tych dwóch rodzajów muzyki oraz brzmień grających ją instrumentów dało nowy, niespotykany dotychczas wyraz muzyki myśliwskiej. Rytmiczny, beatowy podkład pod znane utwory z muzyki myśliwskiej udzieliły się publiczności, która wtórowała jej rytmowi, nagradzając rzesistymi brawami wykonawców. Dla większości ta część koncertu była zaskoczeniem, ale jej przyjęcie najlepiej świadczy o oczekiwaniach widzów. Pokazuje też, że zamykanie muzyki myśliwskiej w gorsecie czasu nie ma sensu – i tak się z niego wyswobodzi.

Finał II Międzynarodowej Gali Muzyki Myśliwskiej w Operze Wrocławskiej połączył wykonawców obu części koncertu w jednym utworze. Natomiast gdy już ucichły ostatnie brawa, wszyscy wykonawcy pod batutą Mieczysława Leśniczaka zagrali hymn polskich myśliwych – sygnał „Darz Bór”.

II Międzynarodowa Gala Muzyki Myśliwskiej w Operze Wrocławskiej Anno Domini 2018 dobiegła końca. Biorąc pod uwagę i tym razem liczne pytania, tak publiczności, jak i wykonawców – kiedy następną Gala? – myślimy, że spektakl spełnił pokładane w nim nadzieje, do czego przyczynili się wykonawcy, organizatorzy, ale również nasi donatorzy oraz władze samorządowe województwa i władze miasta. Składamy im wszystkim serdeczne podziękowania z nadzieją, że przy organizacji kolejnego spektaklu będziemy mogli na nich liczyć.

Wrocławscy myśliwi i organizatorzy II Międzynarodowej Gali Muzyki Myśliwskiej składają serdeczne podziękowania wszystkim pracownikom Opery Wrocławskiej współpracującym z nami przy organizacji spektaklu za włożony trud i przychylność dla naszych działań.